

El famós Decret d'Humanitats i la nova Llei d'Universitats són les bases sobre les quals el Govern de José María Aznar intenta bastir un àmbit educatiu menys crític i més "garantidor" de la uniformitat de l'estat.



Pilar del Castillo, ministra de Cultura, Educació i Ciència.

Història i universitat: objectius centrals

La Universitat és un dels pocs àmbits que encara aixequen la veu amb fermesa per criticar algunes decisions del PP, encara que no afectin directament aquesta institució. I l'ensenyament de la història és un dels pocs elements educatius –també hi ha els mitjans de comunicació– que l'estat pot reconduir per propiciar un sentiment nacional espanyol, tot i que les competències sobre ensenyament estiguin transferides. És per això que l'estratègia del Govern de PP s'ha centrat en aquests dos aspectes del món educatiu per assolir els seus dos objectius principals a nivell global: estrènyer els àmbits crítics i rebels, d'una banda, i reconstruir –o refermar– la consciència nacional espanyola, d'una altra.

La reforma de l'ensenyament de la història s'ha promogut amb l'ajuda de la

Real Academia de la Historia (RAH), que el 27 de juny de 2000 va presentar un "Informe sobre los textos y cursos de historia en los centros de enseñanza media", segons el qual els llibres de text, especialment els catalans i bascos, ometien aspectes fonamentals de la història d'Espanya. Un contrainforme de la Fundació Jaume Bofill s'ha encarregat de demostrar que aquell text està absolutament mancat de rigor acadèmic, començant pel títol, ja que la LOGSE havia eliminat el terme "*enseñanza media*" per dividir l'ensenyament en primari i secundari. Però el Govern espanyol ha tirat pel dret i el Decret d'Humanitats descriu el que tots els textos d'història d'Espanya haurien d'incloure perquè és "comú" a tots els espanyols. La tria és més aviat incomprensible: com destaca l'estudi de la Fundació Jaume Bofill, en queden exclou-

ses, per exemple, les revoltes de 1640, que a Catalunya van provocar la Guerra dels Segadors i a Portugal li van donar la independència.

La Llei d'Universitats, que el Govern del PP vol aprovar aviat, és una barreja entre l'intent –més o menys encertat– de superar l'anomenada endogàmia dels centres i una sèrie de canvis en el sistema de govern. Segons alguns rectors aquestes modificacions poden dretanitzar la universitat i augmentar el poder dels partits polítics en les acadèmies, tot i que l'objectiu teòric de la llei és que el rector tingui les mans més lliures. El que és segur és que minvarà la democràcia dels centres, ja que els estudiants i el personal administratiu i de serveis perdran representativitat en els òrgans de govern.

Alex Milian